

передбачених пунктом 5 частини третьої цієї статті. Неповнолітні, засуджені до покарання у виді позбавлення волі, відбувають його у спеціальних виховних установах.

Покарання у виді позбавлення волі призначається неповнолітньому:

- 1) за вчинений повторно злочин невеликої тяжкості - на строк не більше одного року шести місяців;
- 2) за злочин середньої тяжкості – на строк не більше чотирьох років;
- 3) за тяжкий злочин - на строк не більше семи років;
- 4) за особливо тяжкий злочин - на строк не більше десяти років;
- 5) за особливо тяжкий злочин, поєднаний з умисним позбавленням життя людини, - на строк до п'ятнадцяти років.

Покарання у вигляді позбавлення волі не має на меті спричинення фізичних страждань або приниження людської гідності. Відбування позбавлення волі супроводжується залученням засудженого до суспільно корисної праці, виховної роботи, загальноосвітньої та професійної підготовки, які максимально використовуються в боротьбі за відродження людини.

Таким чином, позбавлення волі — це поєднаний з виправним впливом захід державного примусу, який полягає в тому, що особа на підставі вироку суду, який набрав чинності, визнається винною у вчиненні злочину, ізольовується від суспільства шляхом поміщення до УВП, підлягає правовим обмеженням, набуває стану судимості, що тягне за собою ряд невігідних для неї наслідків після звільнення від відбування покарання.

Кушніров О.В.

курсант 2 курсу ФПФПВВ
ННПФМГБВВ НАВС

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВА РОЗВИТКУ ОПТИЧНИХ ПРИЦІЛІВ, ЗАСОБІВ НІЧНОГО БАЧЕННЯ ТА ДАЛЬНОМІРІВ

У доповіді розглянута історія виникнення та розвитку механічних, оптичних, голографічних, коліматорних прицілів, тепловізорів, далекомірів та засобів виявлення оптичних приладів, їх принцип дії та особливості.

Досвід показав, що дистанція бою у локальних війнах ХХ ст. варіюється від 100 до 800 м. Солдат на близьких відстанях може наводити зброю в ціль і без допоміжних прицільних пристосувань. Але на середніх та великих дистанціях важко вести ефективну стрільбу без збільшувальних приладів (прицілів). Тема є актуальною в зв'язку із зменшенням дистанцій бою (переважно бій ведеться у містах), достатньо великих, щоб викликати труднощі у прицілюванні, та недостатньо великими, щоб було доцільно використовувати оптичні приціли із великою кратністю збільшення.

У зброї стрільця застосовують різні оптичні механізми: звичайні "мушки", групи лінз і лазерне підсвічування мішені. Історично першим типом прицілу, став механічний. Механічні приціли мали різну форму, способи застосування, але принцип дії у всіх один: поєднати три точки – мішень, прицільне пристосування, що знаходиться біля ока стрільця, та прицільне пристосування, що знаходиться біля точки вильоту снаряду.

Першим типом механічного прицілу, став кільцевий приціл, що складається з кільця укріпленого на ложі стрілецької зброї й мушки укріпленої біля місця вильоту снаряда. Ці приціли встановлюють на шийці ложі на невеликій відстані від ока стрільця, що подовжує прицільну лінію майже у два рази. Чим ближче до ока поставлений приціл, тим краще, оскільки око не повинно розглядати отвір кільця, до ока потрапляє менше сторонніх світлових променів, і одночасно подовжується прицільна лінія.

Діоптричні приціли є розвитком наскрізних кільцевих прицілів хоч і застосовувалися ще на середньовічних арбалетах. Головна відмінність діоптрів від кільцевих прицілів це розмір отвору в диску й іноді більший чим у кільцевих прицілах діаметр диска.

Простий відкритий приціл складається з поперечної планки (щитка) укріпленою на казенній частині ствола. На середині верхнього зрізу щитка є проріз, через який дивляться на мушку й наводять останню на позначку. Простий постійний приціл не має підйому й тому в даний час вживається виключно на дистанціях пістолетної стрільби.

Зі збільшенням далькості вогнепальної зброї постійні приціли перестали задовольняти необхідність збільшувати кут піднесення зброї при пострілі. Для збільшення кута піднесення були винайдені приціли, що дозволяють регулювати положення щитка ціліка по висоті щодо осі ствола зброї. Спочатку серед піднімальних відкритих прицілів переважали рамкові приціли. Рамкові приціли були не зовсім зручні в користуванні, оскільки збільшували габарити зброї, легко ушкоджувалися при ударах і падіннях зброї, однак можливість великої відстані підйому хомутика від осі ствола давала можливість надавати значні кути піднесення зброї при прицілюванні.

У 1604р. Ф. Липперстей і З. Янсен сконструювали телескоп. Але перше реальне застосування телескопа на зброї здійснили американці на початку 1800-х років. Зокрема ці мідні телескопи встановлювалися на гвинтівки зразка 1812 р. на димному поросі.

Під час Російсько-японської війни російська армія оптичних прицілів не мала, тому російські снайпери користувалися «Маузерами» з телескопами. При цьому в японській армії вже було багато снайперів, однак оптичні приціли їм були просто не потрібні через гнітючу перевагу по балістиці й обладнанню прицілу гвинтівки «Арисака» над гвинтівкою Мосина.

В 1949 р., Фредерик Калес винайшов оптичний приціл зі змінною кратністю збільшення. В 1972 р., компанія «Калес» патентує багатошарове просвітління оптики (AMV). Змінні кратність і світлосила в оптичних прицілах дозволяє збільшувати світлосилу шляхом зменшення кратності.

Оптичний приціл являє собою прилад, який створений для наведення зброї на мішені. Іноді застосовується для спостереження за територією й для знаходження дистанції до цілі. Особливості: зображення мішені й сітки для цілі розташовується на одній дистанції від ока, що дає можливість спокійно їх бачити й знижує стомлюваність ока; оптичний приціл підвищує параметри мішені, що дає можливість здійснювати точне наведення зброї на мішені. У деяких прицілах є обладнання для підсвічування прицільної сітки, що дає можливість бачити її чітко на темній мішені.

Колімація являє собою одержання пучків паралельних променів, які відповідають постійно випромінюванню ціллю. На даному принципі ґрунтується діяльність коліматорного прицілу. Головні параметри конструкції прицілу - однократна лінза з тонкою стінкою, яка встановлюється під маленьким кутом до лінії цілі й випромінювач, який формує малюнок марки прицілювання. На ввігнутій стороні лінзи є світоподільне покриття, випромінювач же перебуває у фокальній частині лінзи. Даний варіант дає можливість власникові одночасно дивитися на територію за лінзою й малюнок марки прицілювання. Коліматорні приціли бувають відкриті й закриті. Закриті схожі на оптичний приціл, тільки зовні «товстіше» і «коротше». Кратність збільшення в них усього 1-1,5. У відкритих конструкція простіше, й кратності збільшення в них взагалі немає. Просто склооекран, через який стрілок дивиться на ціль й бачить червону прицільну крапку на цілі.

Голографічний приціл являє собою електронно-оптичний механізм, що є видом коліматорного прицілу. Характеристикою даного прицілу є те, що в склі вихідного вікна є голографічний малюнок марки прицілу, що проявляється за допомогою променя лазера. Марка голографічного прицілу містить різні форми, включаючи тривимірну. Ще одна цікава характеристика голографічного прицілу полягає в тому, що дані, які потрібні для реконструкції малюнка марки для прицілювання, перебувають у всіх елементах вихідного вікна прицілу. Навіть якщо приціл буде майже повністю розбитий, крапка, що світиться, буде чітко видна у незакритій частині вікна.

В основі принципу дії тепловізійних приладів лежить той факт, що всі тіла, що мають температуру вище абсолютного нуля 0, випромінюють електромагнітне випромінювання. Принцип роботи більшості тепловізорів полягає в скануванні місцевості за допомогою послідовного й багаторазово повторюваного огляду їх фотоприймачем для утворення кадра із частотою, достатньої для спостереження в реальному масштабі часу.

Проблема "нічного бачення" була вирішена тільки в ХХ ст. На основі електронно-оптичного перетворювача (ЕОП) в 40-х роках була створена велика кількість приладів нічного бачення (ПНБ): нічних прицілів, нічних біноклів, систем нічного водіння автотранспорту. Перші ПНБ потребували підсвічування цілі світлом інфрачервоного освітлювача (ІЧ освітлювача). Необхідність застосування ІЧ підсвічування збільшує габарити й масу ПНБ, однак удалося створити порівняно малогабаритні прилади. Головний недолік ПНБ із підсвічуванням (активних ПНБ) у тому, що на полі бою джерела ІЧ

підсвічування легко виявляються з боку супротивника і знищуються разом з користувачем. Інший тип оптичних приладів нічного бачення – пасивні – використовують у своїй роботі електронно-оптичний перетворювач, який підсилює світло, відбите від предметів вночі.

У снайперському комплексі людей є тільки одна вразливість – приціл. Досить давно був помічений цікавий ефект «зворотного відблиску» при підсвічуванні майже будь-якого оптичного приладу вузько направленим пучком світла. Ефект не важко спостерігати самостійно, досить направити промінь потужного ліхтаря точно по осі вашого улюбленого прицілу, фотоапарата або монокуляра. Принцип дії приладів виявлення оптичних прицілів заснований на використанні фізичного ефекту світлоповернення, що полягає в здатності оптичних систем відбивати зондувальне випромінювання у зворотному напрямку під кутом, близьким до кута його падіння.

Далекомір - обладнання, призначене для визначення відстані від спостерігача до об'єкта. Використовується в геодезії, для наведення на різкість у фотографії, у прицільних пристосуваннях зброї, систем бомбометання і т.д.

Далекомірні пристосування діляться на активні й пасивні.

Принцип дії лазерного далекоміра досить простий. Стрілець направляє далекомір на ціль, натисканням кнопки активує лазер. Лазер посиляє промінь у бік цілі. Спеціальне обладнання вловлює відбите від цілі світло. Електронний годинник фіксував час, що був потрібен променю лазера, щоб досягти цілі й повернутися назад. Тому що швидкість світла кінцева, то, прийнявши цю величину за константу, і, знаючи час, що був потрібен променю, щоб зробити дану подорож, можна визначити відстань до цілі.

На мою думку найкращим вибором для екіпіровки механізованих підрозділів на даний момент є голографічні приціли для бою вдень та оптичні приціли для бою вночі. Голографічні приціли дозволяють використовувати їх при ушкодженні чи засміченні оптики, оптичні ж приціли забезпечують видимість, необхідну для стрільби, навіть у хмарну ніч. Далекімири доцільно використовувати лише при роботі командира (наприклад, визначенні орієнтирів), розвідці, роботі снайпера та напарника та під час ведення стрільби із гармати.

Осипенко К.А.

курсант 2 курсу ФПФПГБ
ННПФПМГБВВ НАВС

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ АБО ІНШОЇ НЕЗАКОННОЇ УГОДИ ЩОДО ЛЮДИНИ (СТ. 149 КК УКРАЇНИ)

Одним із злочинних діянь, які посягають на охоронювані кримінальним законодавством цінності є торгівля людьми або інша незаконна угода щодо